

Deklamovanke.

7. Jakec kozla jahal.

Strgal se je vozal,
 prost utekel kozel.
 Zdolaj ob potoci
 pase se na loci.
 Sočna tam je trava,
 kozlu paša zdrava.
 Kozel brado ima,
 pa oblastno kima,
 ker mu paša tekne,
 zdaj in zdaj kaj blekne.
 In roge nastavlja,
 kakor da zabavlja;
 muha ga ujeda,
 kozel zlobno gleda,
 sit redilne trave
 išče si zabave.
 Da pa z glavo kima,
 kozel povod ima:
 Jakec, glej, ongavi
 stopa po dobravi.
 Mar doma bi risal
 in račune pisal;
 bil doma po šoli,
 ne pa ril okoli!
 H kozlu gre brez straha
 morda ga zajaha.
 Res, prav to namerja
 Jakec ptič brez perja.
 Kaj, če kozel kima
 in rogove ima —

potepenče mlado
 zgrabi ga za brado;
 Jakec z nogo migne —
 v hipu nanj se dvigne.
 Tamkaj ob potoci
 jaha ga po loci.
 A zabava krasna
 zdi se mu počasna,
 onostran potoka
 tam je lepša loka,
 tam se lepše jaha,
 Jakec de brez straha.
 Glej, že v misli prvi
 s kozlom je na brvi,
 a nasred brvice
 zabledi mu lice.
 Roka mu upade,
 ne drži več brade.
 Jakca v sedlu zgane,
 kvišku kozel plane,
 zgane, da omahne,
 v vodi se oplahne, —
 ježa je končana —
 Jakec, miš oprana ...
 Leze iz potoka
 in premilo joka.
 Joka, preišljuje,
 čaka ga še huje:
 leskovače olje —
 to ne bo najboljše! —

Vneslav.

